

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Çocuğa Öğretmen Seçiminde Dikkat Edilmesi Gereken Hususlar

Resulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) Müslümanların çocuklarının salih bir öğretmen tarafından eğitilmesi gerektiğini önemle vurgulamıştır. Hiç şüphe yoktur ki, bir öğrenci ile öğretmeni, vaktin büyük bir kısmını beraber paylaşmaktadırlar. Bu paylaşım, ister istemez öğrenci ile öğretmeni arasında bir dostluğun kurulmasına, öğrencinin her açıdan öğretmeninden etkilenmesine, onu taklit etmesine vesile olacaktır. Daha yeni öğrenim çağında olan bir çocuğun ister istemez bir çok yönden öğretmenini taklit edecek olması şüphe götürmez bir gerçektir. Anne ve babanın çocuklarının eğitiminde, ona öğretmen seçerken bu hususu asla göz ardı etmemeleri gerekmektedir. Aslen insanların genel olarak birbirilerinden etkilenmeleri kaçınılmazdır. Bundan dolayı Resulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) salih kişilerle beraber olmayı, başarılı kimselerle dostluk kurmayı özellikle tavsiye ederek şöyle buyurmuştur: “Kişi arkadaşının dini üzerindedir. Öyleyse siz dost edineceğiniz kişiye dikkat ediniz.”¹

Muhammed b. Şîrin şöyle demiştir: “İlim sizin dininizdir. Onu kimden aldığınıza dikkat edin.”²

Maverdi şöyle demiştir: “Bir erkek çocuğuna anne seçerken³ nasıl ki ihtiyatlı davranıyorsa, aynı şekilde çocuğuna öğretmen seçerken de aynı hassasiyeti göstermeli hatta çocuğuna öğretmen seçerken çok daha hassas davranmalıdır. Babanın çocuğu için salih bir öğretmen tayin etmesi üzerine vaciptir. Çünkü çocuk, gerek ahlak, gerek edep, gerekse de dış görünüş bakımından bütünüyle öğretmeninden etkilenmektedir. Bir çocuk etkilenme bakımından babasından daha çok öğretmeninden etkilenir. Bunun sebebi ise, çocuğun öğretmeni ile geçirdiği sürenin babasıyla geçirdiği süreden çok daha fazla olmasındandır. Bununla beraber çocuk eğitiminin başlangıcında öğretmenine teslim edilirken kendisine her bakımdan öğretmenine itaat etmesi ve öğretmenin emrinden çıkmaması tavsiye edilir. Bu da ister istemez, bir çocuğun her açıdan öğretmeninden etkilenmesine neden olacaktır. İşte bundan dolayı çocuğa öğretmen tayin ederken şu hususlara dikkat edilmelidir:

1- Öncelikle öğretmenin Allah’tan korkan, takva sahibi, iffetli ve onurlu, Allah’ın emir ve yasaklarını gözetten bir kişi olması gerekir.

2- Öğretmenin İslami ilimlere vukufiyeti tam olmalıdır. Kur’an ve hadis ilimlerini bilen, dinin genel kaidelerine hakim, fıkıh sahibi olması gerekir.

3- Öğretmenin güzel ahlak sahibi, cömert, merhametli, hem kendi nefsinin devamlı surette terbiye eden hem de karşısındaki kimseleri etkileyebilecek bir kapasiteye sahip olması gerekir.

4- Bununla birlikte eğitimciliği bilmesi, bildiklerini aşama aşama çocuğa öğretebilmesi gerekir.

5- Şayet bir öğretmende tüm bu hususları bir arada bulmak mümkün olmuyorsa dahi, çocuğumuz için tayin edeceğimiz öğretmenin takva ve fıkıh sahibi, dinine düşkün bir kimse olması mutlak surette gerekmektedir.”⁴

¹ Ebu Davud, Kitabu-l Edeb, 4093; Tirmizi, Kitabu-z Zühd, 2300, Tirmizi hadisin hasen olduğunu söylemiştir.

² Müslim, 1/14: Darimî, Mukaddime, 421

³ Yani, kişi evleneceği zaman nasıl ihtiyatlı davranıyor ve evleneceği kadını seçerken özellikle onun salih olmasını istiyorsa... Çocuğuna anne seçme tabiri burada mecaz bir ifadedir. Zira sonuç olarak bir erkeğin evlendiği kadın ileride doğacak çocuğunun da annesi olacağı için böyle bir ifade kullanılmıştır.

⁴ Nasihat-u l Muluk li’Maverdi, 170

Selef alimleri çocuklarına özellikle salih bir öğretmen tayin etmeye çok önem verirlerdi. Çocukları için salih bir öğretmen tayin etmek çok büyük maddi külfete neden olsaydı ya da çocuklarının eğitimi için hicret etmeleri gerekseydi bunu hemen yaparlardı.

Utbe b Ebi Süfyan'ın çocuğunun eğitimine şöyle dediği rivayet edilir.

“Ey Abdussamed! Çocuğa bir şey öğretmeden önce kendi nefsinı eğit. Kendin salih kimse olmaya çalış, çocukların gözü senin üzerinde olacaktır. Çocukların yanında güzel, senin güzel gördüğün olacaktır. Senin kötü gördüğün çocukların yanında kötü olacaktır. Onlara önce Kuranı öğret. Onlara çok fazla aşırı şekilde yüklenme ki Kur'an'dan bıkmassınlar. Onları çok serbest bırakma ki Kuranı terk etmesinler. Onlara sünneti öğret. Resulullah'ın hadislerinden öğret. Şiirin güzel olanını öğret.

Onları kuş gibi bir ilimden başka bir ilme götürme. Bir ilmi iyice öğretmeden diğerine geçme. Çünkü kulağa fazla söz tıkamak anlamayı zorlaştırır. Onları benimle korkut. Ve onlara edep kurallarını öğret. Onlara bilen bir şefkatli doktor gibi muamele et. O doktor ki hastalığı bilir ve ona göre tedavi eder. Onlara meliklerin hayatlarını öğret. Onları kadınlarla konuşmaktan alıkoy. Çocukların özrünü bana getirme onları benden özür dilemelerine gerek bırakma. Ben, senin onları eğitebileceğine, güzel bir öğretici olabileceğine inanıyorum. Kendi yeterliliğinle beni zengin eyle ve bana ihtiyaç bırakma. Şayet sen böyle yaparsan ben de sana hakkını tastamam veririm.”⁵

Ebu Şame eş-Şafi “Mecmuatu-r Resail” isimli eserinde özetle şöyle demiştir: “Çocukların eğitimcilerinin edebi nasıl olmalıdır acaba? Öncelikle öğretmenin kendi nefsinı devamlı surette düzeltmek için çabalaması gerekmektedir. Zira çocukların gözü öğretmenlerinin üzerindedir. Onların kulakları sadece öğretmenlerine açıktır. Öğretmenlerinin güzel dediğini güzel olarak belleyecekler, kötü dediğini ise kötü olarak belleyeceklerdir.

Öğretmenin ilim vermeye başladığı zaman öncelikle kendilerini en iyi bir şekilde dinleyebilecekleri bir ortam oluşturmaları gerekir. Öğrencilerine zorla değil kendi istekleriyle bir şeyler öğretmelidir. Onlara fazla vurmamalı çok fazla ceza vermemelidir.

Öğretmen, öğrencilerinin yanında hiçbir şeyi küçük görmemeli, hiçbir şeyle alay etmemeli, gıybet etmekten uzak durmalı, asla yalan söylememeli ve bunların kötü hasletler olduğunu öğrencilerine devamlı hatırlatması gerekir.”⁶

Ezher Üniversitesinin eski hocalarından Şeyh Muhammed Hıdır Hüseyin fesad medreselerinden ve çocukların akîdelerini bozan eğitimcilerden sakındırma hususunda şöyle demektedir:

“Kim çocuğuna güzel bir gelecek hazırlamak, edep ve ahlaklı bir şekilde büyütmek, selim bir kalb ile yetiştirmek isterse... Kim çocuğunun kötü ahlaklardan uzak, ailesine ve büyüklerine saygılı, dinini bilen, dininin emirlerine bağlı kalan bir şahsiyete sahip olmasını isterse onun eğitimine dikkat etsin...

Ancak ne var ki bugün, çocuklarını güzel bir ahlak ve üstün bir eğitim metodu ile yetiştirmek isteyen nice kimseler çocuklarını fesat saçı okullara göndermektedirler. Bu fesat okullarında çocukların bütünüyle akîdeleri bozulmakta, benliğine şer tohumları ekilmekte, kendisine fasit ameller ve düşünceler telkin edilmektedir.

⁵ Maverdi, sy:172.

⁶ El-İbraşi, Terbiyetu-l İslami, sy:139.

Kötü olan bir yerden ancak kötülük hasıl olur. Allah bir Müslümana dosdoğru din üzere büyütmesi için bir çocuk hibe eder de, o Müslüman çocuğunu alır ve İslam dinini kökünden yıkmaya çalışan bir okula gönderir. Bu ne çelişkili bir durumdur. İşte müsteşrikler bizim memleketlerimizde böyle okullar açmaya büyük özen göstermektedirler.

O Müslüman ki çocuğunu böyle fesat yuvası olan bir okulun duvarları arasına atmıştır. Bu Müslümanın yaptığı cinayet cahiliye Araplarının işledikleri cinayetlerden pek de farklı değildir. Hala nasıl görmezsiniz! Delil, delil üzerine kaim olmadı mı? Bu okullarda görev yapan öğretmenler devamlı surette çocuklara gayri İslamî şeyleri telkin edip durmaktadırlar. İslam dini dışında başka dinleri taklit etmeye yöneliyorlar. İslama düşmanlıklarını öyle ustaca yerine getirmektedirler ki, çocuklarımız zaman içerisinde bütünüyle gayri İslamî bilgilerle donatılmaktadır. Çocuk İslam adına hiçbir şey bilmemektedir. Bu hapis düşüncelerden kendisini nasıl uzak tutabilir.

Çocuklarını müsteşriklerin okullarına gönderen baba bir kişiyi değil belki binlerce kişiyi ve hatta bir ümmeti öldürmüş gibidir. Bu söylediklerimizde abartıya kaçtığımız zannedilmesin. Olur ki, bu fesat okullarında yetişen, fasid bir akîdeyle büyüyen bir çocuk yarın bir öğretmen olur ve bu fasit akîdesini eğitimi ile meşgul olduğu çocuklara öğretir. Nasıl ki bu eğitimciler onu bozdularsa, o da yarın Müslümanların çocuklarını bozacaktır.

Günler bize bunları bütünüyle gösterdi ve biz bu söylediklerimize bir şahit olduk. Bu okullarda öğrenim görüp de daha sonra ümmetin işleriyle ilgilenen niceleri ümmetin göğsüne bir hançer gibi saplanmış. Haddizatında müsteşriklerin kurmuş olduğu bu okullardan mezun olanların durumuna baktığımız zaman fazla bir söz söylememize de gerek kalmaz. Bunların çoğunda İslam'a karşı büyük bir düşmanlık görmekteyiz.

Bu okullarda eğitim alan kimseler belki, bir çok ilme vakıf olabilir. Ancak kaybettiği kazandığından çok daha fazladır. Öncelikle dinini daha sonra da ahlakını kaybetmiştir.

Ey veliler! Çocuklarınızı bir dünya malı uğruna helake atmayınız. Sizler dünya sevgisi adına melek gibi çocuklarınızı, ellerinden tutarak İslam'a düşmanlık eden, hanif dini yıkmaya çalışan bu kurtlara nasıl teslim edersiniz. Görmüyor musunuz az bir süre sonra melek gibi çocuğunuz necis bir müşrik haline geliyor. Onun tertemiz kalbi, şehvetlerin sarmaladığı necis bir kalp haline geliyor.”⁷

⁷ Muhammed Nur Suveydi, Menhecu-t Terbiyetu Nebeviyyetu lit-Tıfli